

Paolo Uccello: Boj jezdecev. (Firenze; Uffizi.)

F. S. FINŽGAR: PROROKOVANA.

PRED OBČINSKO DESKO.

Dbčinski sluga Petrin je prinesel lestvičo in jo prislonil na zid, kjer je visela črna razglasna deska. Široko se je razkoračil, da je dosegel stopnico; zakaj prvega klina ni bilo v lestvi. V roki mu je vihral velik plakat, iz žepa mu je gledal ročaj kladiva, z zobmi je držal žeblje.

»Kam lezeš gor do strehe?« se je oglasil Mlinarjev, najstarejši fant v vasi.

»Ali bomo hodili brat na lestvo?« mu je pomagal drugi.

Petrin je stiskal z zobmi žeblje, razgrinjal plakat po zidu, segel po kladivo in začel.

Prvi žebelj mu je izpodletel in padel na tla.

»Poberi!« je zarežal na dečka, ki je stal ob lestvi. Ob tem so mu zdrknili vsi žebli izmed redkih zob.

Petrin se je razjezil, se okrenil na lestvi in srdito gledal med ljudi, ki so se smejali.

»Sedaj se vi smejete, jutri se bom smejal jaz; gotovo, da se bom, kakor je žalostna ta reč.«

»Zabavljaj ne boš,« je iztegnil kovač težko, črno roko, ki je tudi nedelja ni mogla do dobra umiti.

»Le žugaj, kovač ti vedno žugaš. In vsi žugate in se upirate zoper vsak razglas, ki vam ga pribijem na desko. Ampak ta-le vam zaveže jezike.

Le pogledjte!«

Petrin je povzdignil plakat in kazal s kladivom na podpis: »To ni župan, tudi okrajni glavar ni, to je — s sklanim glasom je kakor zapel — to je c. in kr. Apostolsko Veličanstvo. Kovač, modrijan, ali veš, kdo je ta?«

»Bolje ko ti!«

»No, torej...«

Petrin se je spet iztegnil na zid, jemal žebelj za žeblijem iz rok dečku in pribijal. Ko je dovršil, je zlezel molče z lestve, jo zadel na rame in odšel.

»Preberi!« je zaklical za njim Mlinarjev.

»Če ne znaš brati, se zapiši v šolo!« mu je odvrnil užaljeni Petrin ter zavil na dvorišče, kjer si je izposodil lestvo.

Gruča je pristopila bliže k zidu. Kolenov Jaka, bivši četovodja in načelnik gasilcev, je začel brati naglas.

»Pet zborov je vpoklicanih,« je razlagal. »Med njimi tretji, to je naš zbor.«